

Bonbon şekerini gibi bir kitap oldu

Çocuk ve gençler için kalem oynatan yazarlara Karin Karakaşlı da katılmıştı. Daha önce gençlere yönelik *Ay Deniz'le Buluşunca'yı* yazan Karakaşlı *Gece Güneşi* ile miniklerin dünyasına girmeyi başarıyor.

ASLI GÜR

ARDA ve Arya adlı iki kardeş... Biri hayal gücünü sınırlarını zorlamayı çok seviyor. Diğeri ise ablahığın verdiği sorumlulukla bu eşsiz hayalgücünün sonucu olarak sorulan soruların her birine birbirinden güzel cümlelerle yanıt veriyor. Öyle ki minik Arda için güneş geceleri de çıkabilir. Hindistan'ın asıl adı 'Hindisyan' olabilir. Baharatlarla yapılan iksirler, Ay'daki dinozorlara iyi gelebilir. Çünkü onun hayal gücünün de, sorularının da sonu yok! Ama ablası Arya yanında olmasa ne bu soruları sormanın ne de cevaplar aramanın keyfi kalır.

Çağdaş edebiyatımızın genç kalemlerinden Karin Karakaşlı ilk kez minikler için yazdı. **Güneşli kitaplığı**ndan çıkan *Gece Güneşi* adlı

Ablalık zor zanaat

» **Kitabınızda Arya üzerinden ablalığa dikkat çekiyorsunuz. Bunun özel bir nedeni var mı?**

Ablalık gerçekten de zor zanaat. Fikriniz sorulmadan bir kardeş geliyor ve onu sorgusuz sualsiz benimsemeyi bekleniyor. Genelde minik kardeşlerini ilk kez gören abla ve abiler bu yaratıkların bir süre sonra hayatlarından çıkacaklarına inanıyor, bu veda anının hiç gelmemesi üzerine de acı gerçekle yüzleşiyorlar. Ablalar hep anlayışlı ve olgun olmak zorunda. Kimi zaman sinir tellerinde zıplayan bu miniklere karşı hep sabırlı davranmalı. Oysa abla da küçük bir çocuk. Arya üzerinden bunları anlatmak istedim.

» **Kendi çocukluğunuzdaki kitaplarla simdikileri kıyaslıyorsanız neler söylersiniz?**

Çocukluğumda kitap seçenekleri de kaliteleri de çok sınırlıydı. Etkisinden ve öneminden hiçbir şey kaybetmeyen çocuk klasikleri ve eskimeyen masallar bir yana bırakılacak olursa, çok fazla sayıda didaktik ve melodram anlatı vardı. Şimdi nitelikli, özgün eserlerin yanı sıra dünya edebiyatından güncel kitapların Türkçe çevirileriyle çocuklar için çok daha renkli, özgür kitaplar çıkıyor. Dolayısıyla canavar gibi edebiyat okurları yetişiyor. Kendini, dünyayı sorgulayan, ezber kalıpları beklenmedik sorularla sarsan minik bireyler geliyor. Savulun!

kitabıyla 3-8 yaş aralığındaki çocuklara seslenen Karakaşlı iki kardeşin sıcak sohbetlerine tanıklık ediyor. Karin Karakaşlı ile neden çocuk kitabı yazdığını, bu süreçte yaşadıklarını ve çocuk edebiyatını konuştuk...

» **Daha önce gençler için kitap kaleme almıştınız. *Gece Güneşi* ise miniklere hitap ediyor. Bu fikir nasıl çıktı?**

Genç ve çocuk edebiyatı, dil ve anlatımdan içeriğe, kurgudan biçime pek çok açıdan yazarını eğiten çok özel bir alan. Dahası genç ve minik okurlar, o dürüst, külyutmaz halleriyle, mutlaka buluşulması gereken bir kitle. Bir yazarın yaratıcılığın sınırları ve üretmenin anlamı üzerine de yeniden düşünmeye zorlayan, biricik bir dünya. O dünyanın bir parçası olarak çocuklarla birlikte büyümek istediğim için kitap yazdım. Çünkü hayatta da en çok onlardan öğreniyor, en çok onların yanında arındığımı, daha iyi bir insana dönüştüğümü hissediyordum.

» **Çocuklar için yazarken araştırmalar ya da okumalar yaptınız mı?**

Genellikle uzunca bir zamanımı kitapların altyapısı için notlar alarak ve hazırlık yaparak geçiririm ama taslak metni kesintisiz bir seferde yazarım. Yoksa akıcılığı yitiririm. Dolayısıyla *Gece Güneşi'nin* hazırlığı bir yıldan fazla zamana yayılırken, yazımı birkaç ayda tamamlandı. Bol bol gözlem yaptım. Kitabın kahramanı olan, yazılmasına ilham veren iki kardeşi doya doya yaşadım.

» **Zorlandığınız anlar oldu mu peki?**

Dili sadeleştirmek, sözcük ve cümle yapısında yalınlaştırmak çok meşakkatli bir iş. Diyalogların çok gerçekçi olması gerekiyor. Yoksa daha ilk sayfadan bir kenara atarlar kitabı. Anlatılan hikayenin çocuğu alıp içine çekecek bir akıcılığı olması şart. Bir de çocuklara hayatın en büyük acılarını, karanlık yanlarını, hastalığı, ayrılığı, ölümü anlatabileceğinizi ama sonunda onlara mutlaka bir parça umut, biraz ışık vermeniz gerektiğini biliyorum. Elbette zorlandığım anlar oldu, hatta kitabı baştan

sona iki kere daha yazdım ve defalarca elden geçirdim.

Mutluluktan ağladım

» **Bir mesaj kaygısı duydunuz mu?**

Çocuklar kafalarına kakılırcasına verilen nasihatleri, didaktik anlatıları çok itici buluyor. Benim isteğim altını çizmeden onlara usulca bir şeyler anlatmaktı. Hayal gücünü, kardeşliğin gizemini, iletişimi, mizah duygusunu en çok da sevgiyi anlatmak istedim. Ama bunları anlatırken de çocukların yapısına uygun, doğal ifadeler bulmaya gayret ettim.

» **Ve kitabınızı yazdınız, bitti... O an neler hissettiniz?**

Edebiyat biraz hüznü bir atmosfer yaratır. Bir kitabı tamamladığında çıplak kalmış hissedersin. Bir güvensizlik çöker üzerine. Aylarca, yıllarca sürmüş yoğunlaşmanın ardından dımdızlak ve savunmasız kalırsın. *Gece Güneşi* benim için bu döngünün kınıldığı kitap oldu. Onun sıcaklığı içimi ısıttı, yüzümü güldürdü. Bu kitaba çocukların pozitif enerjisi bu-

laştı. Bonbon şekerini gibi bir kitap oldu. Genelde ben yazdığım kitapları okuyamam, onları kendi maceralarını yaşamak üzere okurlara teslim ederim. Ama bu kitaba bakmak, resimlerine dalmak, yazılarını yeni baştan okumak bana büyük keyif veriyor. İlk kez bir kitabımı bu kadar sahipleniyor ve çok ama çok okunmasını istiyorum.

» **Kitabınızı Naira ve Aren'e ithaf ediyorsunuz...**

Naira ve Aren, çok yakın bir dostumun çocukları olarak elime doğdular ve hayatlarının her evresinden geçebilme mutluluğunu bana tattırdılar. Bu kitabın ilhamı onlar... En büyük acıları bile sevgiye dönüştürebilecek mucizevi varlıklar olan çocukları anlatırken en yakınım olanlardan başlamak istedim. Sonra da basılı kitabı alıp yanlarına gittim. Kitabı ellerine alıp da yüksek sesle okumaya başladıkları anki duygumu anlatabilmeme imkan yok. Ağladım mutluluktan. İlk kez bu kadar bütün hissettim kendimi. Tüy gibi hafiflemiş hissediyorum ve içimde hep kıkırdayan biri var.